

Comentariile elevelor din clasa a XII-a A în urma vizionării filmului

Prof.Muleșiu Monica

Metoda “Montessori” este eficientă în dezvoltarea copilului. Unui copil îi este greu să vorbească în totalitate corect („dleftungul”), dar acesta este capabil să mănuiască lucrurile după un model. Aceștia sunt foarte îndemânatici și atenți, iar toate activitățile pe care le-au încercat au fost copiate. Cei mici au motivație intrinsecă pentru a învăța și a experimenta cu lumea din jur, fiindcă folosesc orice obiect din mediul lor pentru a descoperi ceva nou fără să fie ajutat. Doresc să devină adulți, iar ei copiază fiecare activitate făcută de părinți. De când sunt bebeluși se luptă să-și folosească corpul tot mai bine (arunca obiecte, merg și cad de foarte multe ori, introduc în gură diferite lucruri să exploreze). Deși sunt foarte stângaci în ceea ce fac, ei vor să mănânce ca noi, să ajute la treburile casnice, să facă tot ceea ce fac oamenii mari. – P.R.

În opinia mea, filmul “Copilul e maestru” realizat de Alexandre Mourot este unul educativ și informativ. Povestea documentarului începe odată cu primii pași în viață ai fiicei lui Alexandre Mourot. Pedagogia Montessori învata copiii să se descurce singuri, să experimenteze și să învețe. Copiii au nevoie de libertate, iar în final ne vom da seama că ei sunt cu adevărat niște maestrii. - D.L.

Câteva dintre principiile pe care se bazează această metodă presupun: modul în care se desfășoară activitățile în clasă, fiecare sală de clasă este echipată cu materiale ce permit învățarea prin intermediul simțurilor, în activitățile de predare sunt folosite artele vizuale, muzica și mișcarea. Materialele didactice sunt atent selectate și poziționate pentru a facilita și capta atenția copiilor. Acestea sunt doar câteva dintre aspectele unei clase Montessori care favorizează independența. – C.T

Filmul „Copilul e maestru” este despre înțelegerea tatălui asupra autonomiei copilului. Acesta este bazat pe metoda educației a Mariei Montessori. Copiii beneficiază de mult mai multă libertate de mișcare, liberă exprimare, care lucrează fie singuri, fie în grupuri foarte mici. Educatorul din căte am observat e foarte discret. În această școală practica este elementul de bază, unii citesc, alții frământă pâine, fac calculi matematice, dorm sau chiar și râd. Copilul trebuie să fie lăsat să experimenteze deoarece acest fapt reprezintă dovada de iubire. Copilul este atras cel mai mult de activitățile adulților, devine astfel tot mai mult o ființă socială. - P.N.

Consider că învățarea în clasele Montessori favorizează independența copiilor. Activitățile se desfășoară în clase echipate cu materiale didactice diversificate ce permit o învățare mai ușoară prin intermediul simțurilor, sunt folosite artele precum muzica, desenul, mișcarea. Îndrumați de cadre specializate elevii beneficiază de o învățare diferită de alte școli fiind mai captivați și interesați de ceea ce înseamnă educație. – V.C.

În cadrul acestei forme a pedagogiei alternative jocul ocupă un loc primordial, în calitate de pre-exercițiu pentru activitatea serioasă de mai târziu (de pildă, jocul de-a încheiatul deschisul nasturilor la păpuși, în perspectiva obișnuirii de a se îmbrăca singuri). Maurice Debesse, expert francez în domeniul dezvoltării umane, spunea că jocul e o expresie a gândirii sintetice a copilului; iar, din punct de vedere moral aceasta e etapa „*bunelor deprinderi*”, pe care o educație bine realizată le poate asigura prin disciplinarea copilului. Prin urmare, este fundamentată

această strategie folosită de pedagogia montessori, jocul fiind o modalitate de pregătire a copilului, de cucerire a realității.

Într-o clasă Montessori copiii sunt pur și simplu absorbiți și foarte preocupați de propria activitate. Aproape toate lecțiile sunt individuale, deci fiecare copil are de obicei un plan diferit de activități pe care educatorul îl gândește și îl pune în practică în funcție de interesul și nivelul la care se află copilul. Toate materialele din clasă sunt ușor accesibile și la dispoziția copiilor, așezate pe rafturi joase. Copilul este liber să aleagă dintre materialele care i s-au prezentat anterior și după ce termină de lucrat cu ele știe că trebuie să le așeze pe raft în același loc și în aceleași condiții, gata pentru următorul copil interesat de aceeași activitate. Posibilitatea de a alege este un privilegiu pe care, din păcate, copilul din școala tradițională nu îl are. În clasele Montessori copilul se poate mișca liber dintr-o parte a clasei în alta, ascultând de propriul lui impuls interior. Cu timpul, exercițiul alegerii devine obișnuință, adică se dezvoltă capacitatea copilului de a lua decizii cu privire la propria persoană. Mișcarea copiilor obișnuiți să ia decizii pentru ei înșiși devine o mișcare inteligentă, cu scop și dictată de voință, ba mai mult această mișcare merge împreună cu cunoașterea și învățarea, fără ea acestea fiind nenaturale la vârsta copilăriei. Având în vedere că fiecare copil se joacă, învață și lucrează în tempouri diferite,

Aceasta formare este considerată pe același plan cu formarea academică, elevii învățând să aibă grijă de ei înșiși, de ambianță, unul de celălalt - gătesc, curăță, construiesc, lucrează grădina, se deplasează grațios, vorbesc politicos, sunt respectuoși și gata de a acorda ajutor, desfășoară activitate socială în comunitate. – T.A.